

Stanovisko kardinála Raymonda Lea Burkeho k zákazu slávenia súkromných sv. omší v Bazilike sv. Petra

Raymond Leo kardinál Burke

16. marca 2021 ✙ Cirkev ✙ Liturgia

Dňa 12. marca 2021 zverejnila Prvá sekcia (sekcia všeobecných záležitostí) Štátneho sekretariátu dokument, ktorý obsahoval isté dispozície ohľadom slávenia sv. omše v pápežskej Bazilike sv. Petra vo Vatikáne.

Dokument je adresovaný mimoriadnemu komisárovi Dielne sv. Petra (Commissario Straordinario della Fabbrica di San Pietro), kanonickému inštitútu, ktorý je zodpovedný za starostlivosť o pápežskú Baziliku, kanonikom Vatikánskej kapituly (Canonici del Capitolo Vaticano) a Službe pre liturgické slávenia Baziliky (Servizio Celebrazioni liturgiche della Basilica).

Obidve, ako forma, tak aj obsah dokumentu správne vzbudzujú najhlbšie obavy veriacich, no predovšetkým kňazov. Obavy sa netýkajú iba pápežskej Baziliky svätého Petra, ale aj univerzálnej Cirkvi, keďže pápežská Bazilika svätého Petra je osobitným spôsobom duchovným domovom pre všetkých katolíkov a ako taká, by mala byť vzorom liturgickej disciplíny pre jednotlivé Cirkvi.

Vzhľadom na formu dokumentu sa vynára niekoľko pochybností.

1. Dokument Prvej sekcie Štátneho sekretariátu nie je podpísaný, je bez protokolárneho čísla a vynáša normy, ktoré sa týkajú najposvätejšieho aspektu života Cirkvi, obety svätej omše. Je opatrený pečiatkou Prvej sekcie s iniciálkami. Aj keď sa dokument javí ako autentický, tzn., že nie je sfaľovaný, nemožno ho považovať za dokument obsahujúci platné právne predpisy pre posvätnú liturgiu.
2. Štátny Sekretariát nie je kompetentný vyjadrovať sa k liturgickej disciplíne Cirkvi, a zvlášť, k liturgickej disciplíne Baziliky sv. Petra vo Vatikáne. Človek sa správne pýta, na základe akej autority má Štátny Sekretariát vydávať direktívy, ktoré odporujú disciplíne univerzálnej Cirkvi. Ďalšia otázka sa týka toho, aký proces bol použitý k tomu, aby sa dospelo k zverejneniu takéhoto neobvyklého dokumentu.
3. Vzhľadom na nekompetentnosť Štátneho sekretariátu v tejto veci majú veriaci právo vedieť, aký kompetentný orgán dal poverenie Štátnemu sekretariátu vydávať právne predpisy týkajúce sa posvätné liturgie, tzn. vydávať smernice týkajúce sa obetovania svätej omše v pápežskej Bazilike svätého Petra.
4. Pápežská Bazilika svätého Petra vo Vatikáne má teraz kardinála-arcikňaza, ale predmetný dokument mu nie je oficiálne komunikovaný. Nenachádza sa tu tiež nijaká zmienka o jeho zodpovednosti a starostlivosti za liturgickú disciplínu v Bazilike.

Rovnako je zdrojom najhlbších obáv obsah dokumentu.

1. Dokument predpokladá, že sväté omše v Bazilike svätého Petra sú v súčasnosti slávené v prostredí, ktorému, do určitej miery, chýba pietnosť a liturgické dekórum (*di raccoglimento e di decoro*). Toto určite nie je moja skúsenosť. Poznám veľa kňazov s bydliskom v Ríme a návštevníkov Ríma, ktorí slávil

alebo pravidelne slávia svätú omšu v Bazilike svätého Petra. Keď pred mnou vyjadrovali svoju hlbokú vďačnosť za možnosť sláviť svätú omšu v Bazilike, nenaznačili, že by prostrediu, v ktorom slávil sv. omšu, chýbala nábožnosť, pietnosť a dôstojnosť, ktoré prislúchajú Sviatosti sviatostí.

2. Dokument ukladá koncelebráciu kňazom, ktorí si želajú sláviť sv. omšu v Bazilike sv. Petra, čo je v protiklade s univerzálnym zákonom Cirkvi a nespravodlivo podmieňuje primárnu povinnosť každého jednotlivého kňaza sláviť denne sv. omšu pre spásu sveta. (kán. 902) V ktorom inom chráme, ako v Bazilike sv. Petra, by mohol kňaz túžiť viac po slávení sv. omše, ktorá je najdokonalejším a najplnším spôsobom, akým vykonáva svoje kňazské poslanie? Ak si jednotlivý kňaz želá sláviť sv. omšu v Bazilike, akonáhle príslušné smernice vstúpia do platnosti, bude nútený koncelebrovať, čo je v rozpore so slobodou sláviť svätú omšu individuálne.

3. Pokiaľ ide o individuálne slávenie obety svätej omše, je potrebné poznamenať, že nejde len o právo kňaza, ale aj o veľké duchovné ovocie pre celú Cirkev, pretože nekonečné zásluhy svätej obety omše sa čoraz viac a širšie aplikujú spôsobom, ktorý vyhovuje našej konečnej a časnej prirodzenosti. Je užitočné zamyslieť sa nad učením Tridentského koncilu, týkajúceho sa situácie kňaza, ktorý slávi sv. omšu bez toho, aby niekto z veriacich prijímal sväté prijímanie. Pokiaľ ide o účasť veriacich na svätej omši, koncil učí: *„Posvätná synoda by si síce želala, aby veriaci prítomní na jednotlivých omšiach prijímali nielen prostredníctvom duchovnej túžby, ale tiež sviatostným prijímaním Eucharistie, skrze ktoré sa k nim účinnejšie dostane plod tejto najsvätejšej obety.“* Ďalej sa uvádza: *„Napriek tomu, ak sa tak nestane vždy, kvôli tomu tieto omše, počas ktorých prijíma len kňaz, nezavrhuje ako súkromné a nezákonné [kán. 8], lež ich schvaľuje a odporúča, pretože aj tieto omše majú byť považované za vec skutočne spoločnú, jednak preto, že ľudia v nich prijímajú duchovne, jednak preto, že verejným služobníkom Cirkvi nemajú byť slávené len za neho samého, lež za všetkých veriacich, ktorí náležia ku Kristovmu telu.“* (zasadnutie XXII, kapitola 6) Ďalej je potrebné poznamenať, že kňaz nikdy neslávi svätú omšu sám, aj keď nie je fyzicky prítomný nikto iný, pretože pri každej obete svätej omše asistujú anjeli a svätí. (kán. 903)

4. Pokiaľ ide o mimoriadnu formu rímskeho rítu, ktorú dokument mylne nazýva „mimoriadnym obradom“, v dokumente sa hovorí o „oprávnených kňazoch“, no žiadny kňaz, ktorý je disponovaný, nepotrebuje povolenie na slávenie svätej omše v mimoriadnej forme rímskeho rítu. (Motu Proprio *Summorum Pontificum*, čl. 2) Dokument navyše obmedzuje slávenie svätej omše v mimoriadnej forme alebo *Usus Antiquior* rímskeho obradu v pápežskej Bazilike sv. Petra v Klementínskej kaplnke na štyri pevne dané časy. Predpokladá sa teda, že každý deň bude povolené sláviť sv. omšu v pápežskej Bazilike sv. Petra podľa *Usus Antiquior* iba štyrom kňazom? Pretože univerzálne cirkevné právo umožňuje jednotlivým kňazom za týchto okolností slúžiť svätú omšu buď podľa riadnej formy (*Usus recentior*), alebo podľa mimoriadnej formy (*Usus Antiquior*), je uvedená smernica v priamom rozpore s univerzálnym cirkevným právom.

5. Dokument tiež stanovuje, aby boli koncelebrované omše liturgicky oživované (*siano animate liturgicamente*) službou lektorov a kantorov. Aj keď liturgická disciplína Cirkvi poskytuje službu lektorov a kantorov, ich účelom nie je oživovať posvätnú liturgiu. Samotný Kristus, v ktorého osobe koná kňaz, oživuje posvätnú liturgiu. Preto by sme si nemali myslieť, že individuálne slávenie obety svätej omše je akosi menej živé, v pravom duchovnom zmysle, ako koncelebrovaná omša.

6. Kvôli katolíckej viere a pre náležitý poriadok posvätnéj liturgie, ktorá je najvyšším a najdokonalejším vyjadrením života Cirkvi v Kristovi, by mal byť predmetný dokument okamžite zrušený, tzn. pred predpokladaným dátumom nadobudnutia účinnosti 22. marca. Malo by byť, ďalej, napravené myslenie, ktoré tento dokument zdôrazňuje, kým disciplína univerzálnej Cirkvi a liturgická náuka, ktoré dokument vyzdvihuje, by mali byť veriacim vysvetlené.

Na záver, cirkevná disciplína pozná právo a skutočnú povinnosť veriacich kresťanov informovať svojich pastierov o obavách ohľadom vecí, ktoré sa týkajú dobra Cirkvi, a takisto s týmito obavami oboznámiť všetkých kresťanských veriacich. (kán. 212 § 3) Vzhľadom na závažnosť situácie, ktorú predstavuje predmetný dokument, dúfam, že mnoho veriacich kresťanov, pre ktorých je Bazilika svätého Petra, v konkrétnom zmysle, ich materským chrámom, predovšetkým kňazi z celého sveta, oznámia pápežovi Františkovi a jeho Štátnemu Sekretariátu svoje vážne námietky voči tomuto pochybnému dokumentu.

kardinál Raymond Leo BURKE

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/stanovisko-kardinala-raymonda-lea-burkeho-k-zakazu-slavenia-sukromnych-sv-omsi-v-bazilike-sv-petra/>